

[Hagen Hagensen]

hr. Glensgårds form gør, at jeg ikke vil blande mig umiddelbart deri. Men jeg vil derimod gerne understrege, at jeg finder, der bør være lighed for loven, således at de, der er parter i en sag, også har det samme materiale til rådighed. Jeg ved udmærket godt, at der findes notater og andet, der er internt materiale, og som man kan tage ud af en sag, men hvad der er protokolleret, må for mig at se være tilgængeligt for den anden part også.

Det tillægsspørgsmål, som jeg gerne vil rette til ministeren, går på en lidt anden bov: finder ministeren det rigtigt, at man i vidt omfang fra landsskatteretten oversender hele sagen til udtalelse i statskattedirektoratet, bilagt alt, hvad der er i sagen, hvori statskattedirektoratet jo er den ene part, hvori den anden part ikke har den samme adgang til at få indsigt i alle de ting, der er sendt over? I realiteten indgår det, der kommer som svar derfra, meget ofte i den videre bedømmelse af sagen og den udtalelse, der kommer derfra, hvilken sidste parten naturligvis bliver gjort bekendt med. Det synes jeg altså ikke er nok, og jeg vil gerne for at bevare den tillid, der skal være til den nævnsbehandling, som finder sted i landsskatteretten, have, at man ligestiller parterne, så vidt det overhovedet kan lade sig gøre, og det vil i realiteten sige fuldt ud.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Statskattedirektoratet er jo også en lignende myndighed, det ved hr. Hagen Hagensen udmærket godt, og mange gange er de sager, som senere kommer til landsskatteretten, forberedt og behandlet også i statskattedirektoratet. Derfor er det på forhånd ligesom med inde i sagernes behandling, før de fremlægges, i hvert fald i opklaringen i nogle af disse sager, så jeg kan ikke se, der er nogen forskelsbehandling.

Med hensyn til, hvad der skal fremlægges for klagerens advokat, eller hvad der ikke skal fremlægges for klagerens advokat, sagde jeg før, og det håber jeg man lagde mærke til, at landsskatteretten naturligvis må bruge de samme forudsætninger, som lovgivningen giver. Det vil sige, at hvis forudsætningen er, at man skal give materiale, så må materiale gives; hvis ikke den forudsætning er til stede,

så følger man de regler, som bl. a. højesteretsdommen har været udtryk for.

Poulsgaard (FP):

Da folketingets forretningsorden er sådan, at spørgeren kun kan få ordet to gange, kunne jeg egentlig godt have lyst til at stille skatte- og afgiftsministeren et tillægsspørgsmål. Skatte- og afgiftsministeren sagde i sit sidste svar til hr. Glensgård, at hr. Glensgård havde indledt en hertz mod landsskatteretten, og at hr. Glensgård var i færd med at nedbryde den respekt og tillid, som man havde til landsskatteretten. Ja, det er da rigtigt, at der var en tillid til landsskatteretten, men den tillid er jo blevet væk, netop fordi hr. Glensgård og hr. Poul Boeg har været nogle mandfolk og ikke har skudt sig ind under tavshedspligten. Var det fortsat, uden at de havde rejst kritiske røster, ja, så havde den tillid været der, det er klart. Men det må være mere tillidvækkende, at befolkningen får at vide, hvad det er, der foregår, end at man dækker sig under et tavshedslofte.

Hermed sluttede spørgsmålet.

8) Til *landbrugsministeren* af:

Børge Møller (FP):

»Vil ministeren foreslå at ændre landbrugsloven, således at landbrugsejendomme, som ikke kan betragtes som bæredygtige enheder, ikke skal være omfattet af hovederhvervskravet?«

(Spm. nr. 769).

Skriftlig begrundelse.

Bestemmelsen i landbrugsloven om, at ejendomme helt ned til 1 ha kun kan overtages af folk med landbrug som hovederhverv, vil bevirke tvangsnedlæggelse af i tusindvis af små ejendomme.

I en tid, hvor man taler meget om at bevare og beskytte miljøet og skabe en meningsfyldt tilværelse for befolkningen, må det siges at være en ulykkelig udvikling. Muligheden for at etablere sig på en sådan mindre landejendom, selv om begge ægtefæller henter indtægterne udefra, vil simpelt hen være nødvendig, hvis man også i fremtiden skal bevare et frugtbart og levende miljø i de små samfund.